

DR. ERDŐS LÁSZLÓ

Soltvadkert, 1926. október 22. – Budapest, 1993. október 8.

Az ELTE-n szerzett diplomát földrajz-történelem szakon 1951-ben. Végzés után a TTK Meteorológiai Tanszékén helyezkedett el tanársegédi beosztásban. Egyetemi adjunktusi kinevezését 1961-ben, egyetemi docensi kinevezését 1978-ban kapta meg. 1992. május 30-án vonult nyugállományba, bár ezután is aktív maradt. Szomorú halála is éppen egy szakmai konferenciáról hazatérőben érte.

„*Agrometeorológiai vízháztartási vizsgálatok*” című kandidátusi értekezését 1967-ben védte meg. Több mint négy évtizedig volt az *Agrometeorológia* tantárgy felelőse, így meteorológus generációk sorozatának oktatója. Felelőse volt a folyamatosan végzett méréseknek és a meteorológus hallgatók nyári szakmai gyakorlatának a Meteorológiai Tanszék – Martonvásár közelében létesített – Erdőháti Agrometeorológiai Obszervatóriumában. Kutatómunkája a mikroklíma, a növényi állományklíma, a párolgásmérés és a növényi evapotranszpiráció területére terjedt ki. Munkájára a szakmai alaposág volt jellemző. Csak többszörösen megvizsgált és ellenőrzött tudományos eredményeket publikált.

A Magyar Meteorológiai Társaság „*az agrometeorológia oktatásában több évtizeden át lelkiismeretesen végzett egyetemi oktatási tevékenységéért és az agrometeorológia kutatásában elért jelentős eredményeiért*” 1993-ban neki ítélte a *Berényi Dénes Emlékdíjat*.

Simon Antal: Magyarországi meteorológusok életrajzi lexikonja.
Országos Meteorológiai Szolgálat, Budapest, 2004.
című kiadvány alapján összeállította: Gyuró György